

Dr. Max

„Lékárnám jsme velkoryse dovolili užívat náš název“

ZASTUPOVÁN OSA
OD 1990 , V DATABÁZI
MÁ REGISTROVÁNO
265 HUDEBNÍCH DĚL

TEXT: MARTA PUŠOVÁ

Existence kapely Dr. Max se datuje od roku 1980, kdy se dali dohromady zpěvák Pavel Holý, baskytarista Josef Vízek, kytarista Taras Prodanec a bubeník Janek Jaros. Základní sestavu později doplnil kytarista Mirek Linhart z Yo Yo Bandu a Martin Mach, který za klávesami nahradil Romana Holého. O dva roky později se přidal také Dušan Hejbal, který písně obohatil o svoje jedinečné texty. Ačkoliv měl Dr. Max osmnáctiletou pauzu, nyní se vrací na scénu s novou deskou Muzika je holka, která není na prodej. „Jdeme vlastně proti sobě, když jsme zvolili tento název, ale to je prostě Dr. Max, který vždycky tak trochu zlobil,“ říká frontman Pavel Holý. Novinku kapela představí 20. října 2020 na koncertě v pražském Lucerna Music Baru, kde zároveň oslaví čtyřicáté narozeniny.

Když si zadám do vyhledávače Dr. Max, vyjedou mi převážně odkazy na lékárnu. Jak to tehdy bylo s ukradením vašeho názvu?

Lékárny nám vzaly název a my jsme jim to pak dovolili. Nejdřív jsme se s nimi teda hádali, ale nakonec jsme to nechali být a bylo nám to jedno. Ono ani nemělo smysl se soudit, protože nám právníci řekli, že jde o jiný obor. My jsme tady byli první, což oni uznali, i to, že ten název patří nám a my jsme jim ho jen velkoryse dovolili užívat. Jelikož je to v jiném oboru, tak si ani nekonkurujeme.

Začínali jste v době, kdy v Čechách ještě vládli socialismus. Jak těžké bylo tehdy kapelu prosadit?

Bylo to velice složité, ale byli jsme mladí kluci a měli jsme chuť hrát, tak jsme prostě hráli. Samozřejmě jsme museli chodit na přehrávky, kde byla obrovská legrace. Brali jsme to trošku s nadhledem, protože to se nedalo brát vážně. Probíhalo to v sále v Obecním domě. Tam byl na zdi namalovaný Dvořák, Smetana a Božena Němcová, jak si povídají mezi sebou. A na jednu se mě zeptali, kdo na té malbě je. Tak jsem odpověděl,

že Dvořák, Smetana a Němcová, ale že tihle tři lidi se nemohli nikdy sejít. Porota si mezi sebou začala šuškat a samozřejmě mi dala za pravdu, i když všichni věděli prd. Každopádně já jsem tehdy z teorie prošel, a když došlo na hudební teorii, tak jsem seděl vedle Blanky Šrůmové, která měla konzervatoř, a prostě to za mě napsala. Za to jsem jí dodnes vděčný.

Jak to pokračovalo, když jste dostali povolení?

Pak jsme začali hrát různě po Praze a samozřejmě nás kvůli textům zakazovali. Byl tam jeden soudruh Trojan, kvůli kterému jsem musel neustále chodit na národní výbor, kde na mě řval a postupně nám zakázal celou Prahu. A tak jsme vyjeli ven a hráli jsme spoustu koncertů po celé republice, i na Slovensku, kde nás měli fanoušci snad ještě raději a lépe naši muziku chápali.

Co pro vás znamenala revoluce?

Všechno se uvolnilo, mohli jsme hrát, co jsme chtěli a kde jsme chtěli. My jsme tři měsíce po revoluci udělali velký koncert na Václavském náměstí, kam přišlo šestatřicet tisíc lidí. A na závěr koncertu jsme se naučili Svatováclavský chorál, který jsme tam zahráli. Okolo šel zrovna nějaký trumpetista, postával a koukal se. Tak jsem mu ukázal, aby šel nahoru na jeviště a zahrál si s námi. Což on udělal a zahrál překrásné sólo, to byl tak krásný zážitek, že mě z toho dodnes mrazí.

Jak pokračovala po revoluci kariéra Dr. Maxe?

Od té doby jsme hrozně moc hráli, měli jsme stovky koncertů a už jsme z toho byli unavení. Tak jsme si řekli, že jsme splnili svůj úkol a půjdeme od toho. Také nás štvála doba, kdy opět začali vylézat takoví ti Michalové Davidové a další hudební prostitutí, a řekli jsme si, ať si hrají a my si dáme pauzu. Byli jsme z toho všeho unavení. Ta pauza nakonec trvala od roku 1993, tedy osmnáct let.

Foto: archiv Dr. Max

Co jste dělali během této dlouhé pauzy?

Já jsem si v roce 1992 udělal svoje vlastní studio, kde jsem produkoval desky jiným zpěvákům a skládal jsem spoustu muziky. Pracoval jsem i pro SuperStar, v prvním ročníku jsem dělal písničku Veď mě dál, kterou zpívali všichni tehdejší finalisti. Byla to nejprodávanější píseň v České republice, za což jsem dostal devětkrát Platinovou desku. Roman založil svoje kapely J.A.R., Monkey Business a další projekty a ostatní kluci hráli v jiných kapelách nebo přestali hrát úplně. Janek Jaros před revolucí emigroval, ale pak se vrátil a pracoval jako ředitel BMG.

Proč jste se vlastně dali znovu dohromady?

Protože se v poslední době množily další a další otázky, proč nehrajeme, že česká hudební scéna stagnuje a všichni hrají stejně. Tak jsme se s klukama sešli, promluvili jsme si a dohodli se, že si znovu zahrájeme v původní sestavě. Tehdy s námi ještě hrál i Roman Holý. Udělali jsme pár prvních koncertů, pak jsme se dohodli, že budeme jednou za rok hrát

koncerty pro fanoušky v Malostranské besedě, které měly velký úspěch. Ty písničky v lidech zůstaly a atmosféra byla skvělá. Tak jsme se rozhodli v tom pokračovat.

Jak se k vám Roman Holý dostal?

Roman s námi hrál třináct let, a když k nám přišel, tak byl ještě mladý kluk. Někde jsem se zmínil, že bychom potřebovali klávesáka, objevil se Roman Holý, zjistili jsme, že máme stejné příjmení, a řekli jsme si, že spolu budeme hrát. Byl jsem za to hrozně rád, naučil nás hrát funky základy, a když jsme to všechno dali dohromady, vznikl z toho nový styl muziky. S Romanem jsme kamarádi dodneška, a on dokonce přislíbil, že si s námi přijde zahrát na náš výroční koncert, který budeme mít 20. října v Lucerna Music Baru. Ale v dnešní době už ho nahradil Martin Mach a novou desku už jsme dělali bez Romana.

O desce jste mluvili už několik let. Co na ní trvalo tak dlouho?

Nejlepší je to, když vás netlačí čas. Muzikanti, aby si udrželi svůj životní

Lékárny nám vzaly název a my jsme jim to pak dovolili. Nejdřív jsme se s nimi teda hádali, ale nakonec jsme to nechali být a bylo nám to jedno.

standard, musí každý rok udělat desku, v tom lepším případě, v horším případě je k tomu tlačí vydavatelství. Pak z toho vylézají různá klišé. To jsme my nechtěli a řekli jsme si, že až to bude, tak to bude, což nakonec trvalo několik let. Tím, že na nás nikdo netlačil, vznikl vlastně i název Muzika je holka, která není na prodej. Aby mohla vzniknout dobrá hudba, je potřeba tohle vědět. A my to víme. ☒